

РЕШЕНИЕ

№ 2649

гр. София, 18.04.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21
състав,** в публично заседание на 26.02.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Бузова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **6391** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл.145–чл.178 АПК вр. чл.118, ал.1 и 3 КСО.
Образувано е по жалба вх. № 17475/27.06.2014 г. по описа на съда, подадена от П. М. М. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], вх.А, ет.4, ап.12 с пълномощник адв. М. - САК срещу Решение № РО-375/11.06.2014 г. на директора на Териториалното поделение (ТП) на Националния осигурителния институт (НОИ) С. – град, с което жалбата му с вх. № 94ПП-5231-1/14.05.2014 г. е отхвърлена и е потвърдено Разпореждане № 213-00-1307-3/07.05.2014 г. на длъжностно лице по чл.54ж, ал.1 КСО. Жалбоподателят твърди, че между него и “Ц. кооперативна банка” (“Ц.”) АД на 03.01.2005 г. бил подписан Договор за възлагане на управление – мениджмънт на [фирма], Клон “Д.”, на 22.12.2006 г. бил подписан Договор за възлагане на управление–мениджмънт на [фирма], Клон “Централен”, на 29.06.2009 г. бил подписан Договор за възлагане на управление – мениджмънт на Ц.” АД, Клон “М.” и на 12.03.2010 г. бил подписан Договор за възлагане на управление–мениджмънт на Ц.” АД, Клон “Х. Д.”. С тези договори му били възложени функциите на управител на

тези клонове, които следвало да упражнява професионално и отговорно, да сключва договори от името и за сметка на банката в рамките на предоставените му правомощия, да извършва други действия съгласно съответния договор и даденото му пълномощно. По тези договори имал право на ежемесечно възнаграждение, имал също право да ползва 20 платени неprisъствени дни годишно, както и бил осигуряван за всички осигурителни рискове. Като управител на съответните клонове [фирма] бил вписан в Търговския регистър от 03.01.2005 г. до 25.02.2014 г., когато бил заличен във връзка с прекратяване на договора му със Заповед № 209/12.02.2014 г. Подал заявление вх. № 213-001307/27.02.2014 г. до ТП на НОИ –С.–град да му се отпусне парично обезщетение за безработица по чл.54а КСО, отказано му с Разпореждане № 213-00-1307-3 от 07.05.2014 г. на длъжностно лице по чл.54ж, ал.1 КСО за това, че като управител на банков клон не подлежал на осигуряване по чл.4, ал.1, т.7 КСО, нямал 9 месеца осигуряване през последните 15 месеца и затова не отговарял на условията по чл.54а КСО. Жалбоподателят оспорил в срок Разпореждане № 213-00-1307-3/07.05.2014 г. по административен ред съгласно чл.117, ал.1, т.2, б.”б” КСО с жалба вх. № 94ПП-5231-1/14.05.2014 г., която била отхвърлена с Решение № РО-375/11.06.2014 г. на директора на ТП на НОИ С.-град с идентични мотиви. Материалната законосъобразност на тези актове на осигурителните органи се оспорва с подробно изложени в жалбата доводи. Жалбоподателят смята, че е подлежал на задължително осигуряване по чл.4, ал.1, т.7 КСО, в редакцията в сила до 31.12.2012 г., с оглед на предмета и съдържанието на договорите, по които е работил, характеристиките на управляваните от него банкови клонове като обособена част от търговското предприятие на банката – принципал с относителна самостоятелност, както и трайния характер на извършваната от него дейност, при ежемесечно получавани възнаграждения. Жалбоподателят счита, че като търговски управител на клон попадал също в обхвата на чл.4, ал.1, т.7 КСО, в редакцията в сила от 01.01.2013 г., тъй като действал като прокурист на търговеца, като двете фигури били идентични, а различията им били само в обема на правата, задълженията и фактическите отношения, които управляват като цяло търговско предприятие по чл.15 ТЗ или като клонова обособена негова част. По специалната уредба по чл.11 вр. чл.7, ал.1, т.4 от Закона за кредитните институции (ЗКИ), управлението на банков клон се

приравнявало на прокура, а не на друга форма на търговско представителство от уредените в глава шеста от ТЗ. Показателно за това било, че длъжностите “управител на банка” и “управител на банков клон” били включени в една обща единична група 1210 “Ръководители на търговски дружества, предприятия и организации” от Националната класификация на професиите и длъжностите в Република Б. (НКДП). Произнасянето на осигурителните органи не съответствало на целта на закона – задължителното осигуряване за посочените в чл.4, ал.1, т.7 КСО лица произтичало от това, че престоират труд, който макар и не по трудов договор, се полагал постоянно и създавал трайна заетост. Същевременно поради спецификата на дейността, която упражняват и отговорностите, които им се вменяват, отношенията им с търговеца (осигурителя) не могли да се уредят с трудов договор и именно затова законодателят е предвидил те да се уреждат с договори за управление, контрол или прокура. Техните осигурителни правни последици, обаче, били приравнени на тези на осигуряването по трудови правоотношения. Именно, за да избегнат неправилни тълкувания, законодателят бил изменил чл.4, ал.1, т.7 КСО, редакция в сила от 01.01.2014 г., включвайки в обхвата на разпоредбата управителите на клонове на търговски дружества. В подкрепа на тези изводи било и обстоятелството, че клонът на търговско дружество имало статуса на самостоятелен осигурител. Жалбоподателят иска съдът да отмени Решение № РО-375/11.06.2014 г. на директора на ТП на НОИ - С.–град, ведно с потвърждаващо Разпореждане № 213-00-1307-3/07.05.2014 г. на длъжностно лице по чл.54ж, ал.1 КСО и да реши спора по същество, като постанови да му бъде изплатено парично обезщетение за безработица по чл.54а, ал.1 КСО в законовия размер. Претендира присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът Директорът на ТП на НОИ - С. - град не представи писмен отговор на жалбата съгласно чл.163, ал.2 АПК вр. чл.118, ал.3 КСО. В съдебно заседание процесуалният му представител юрисконсулт П. я оспори с искане да бъде отхвърлена по мотивите, изложени в Решение № РО-183/26.03.2014 г. на директора на ТП на НОИ-С.–град. Искане присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Възразява за прекомерност на търсения от жалбоподателя адвокатски хонорар.

Съдът прецени събраните доказателства съгласно чл.235, ал.2 ГПК вр. чл.144 АПК вр.

чл.118, ал.3 КСО и от фактическа страна установи:

I. Клон на [фирма], “Д.” – [населено място]

На 03.01.2005 г. в [населено място] е сключен Договор за възлагане на управление – мениджмънт на Клон на [фирма], “Д.” – [населено място] между [фирма] със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], представлявано от Л. П. И. ЕГН 59021227064 и В. И. М. ЕГН [ЕГН] – изпълнителни директори, като ВЪЗЛОЖИТЕЛ, от една страна, и П. М. М. ЕГН [ЕГН] в качеството на директор на Клон “Д.” на [фирма], като ИЗПЪЛНИТЕЛ, от друга страна. С чл.1 от договора [фирма] като ВЪЗЛОЖИТЕЛ е възложила, а жалбоподателят като ИЗПЪЛНИТЕЛ е приел да управлява Клон “Д.” на [фирма] в [населено място] и да представлява [фирма] в рамките на предоставените му с отделен писмен акт пълномощия в съответствие с действащата нормативна уредба, Устава на акционерното дружество, останалите вътрешни нормативи, решенията на органите на управление на банката, указанията, заповедите и нарежданията на изпълнителните директори и прокуриста и клаузите на този договор за периода от назначаването му до освобождаването му от длъжност. В. възлага на ИЗПЪЛНИТЕЛЯ за достигане със свой отделен писмен акт определени икономически показатели за развитието на клона.

Задълженията на жалбоподателя като ИЗПЪЛНИТЕЛ, определени с чл.2 от договора от 03.01.2005 г., относими към спора, са:

- да управлява клона професионално и отговорно, като полага всички необходими грижи за развитието и приоритета на банката;
- да организира, ръководи и контролира дейността на клона на банката, като изпълнява функциите и задачите, възложени с договора, в съответствие с действащата нормативна уредба, в т.ч. вътрешно-нормативната и решенията на органите на управление;
- да изпълнява задълженията си с грижата на добър търговец по начин, който обосновано счита, че е в интерес на банката и като ползва информация, която обосновано счита, че е достоверна и пълна;
- да предприема всички необходими действия по управление и опазване имуществото

на банката;

- да сключва сделки от името и за сметка на банката в рамките на предоставените му правомощия;

- да изпълнява разпореждания и указанията на ресорните за съответната област изпълнителните директори и прокуриста, а при незаконосъобразност – да докладва незабавно на Управителния съвет.

Правата и правомощията на жалбоподателя като ИЗПЪЛНИТЕЛ, определени с чл.3 от договора от 03.01.2005 г., относими към спора, са:

- да представлява и задължава банката, съгласно дадените му с отделен писмен акт пълномощия;

- да получава ежемесечно възнаграждение, определено съгласно този договор, по начина, посочен в него;

- да ползва годишно 20 платени неприсъствени дни, като тези от тях, неизползвани през текущата година, да се ползват през следващата, а при прекратяване на договора да се компенсират с парично обезщетение;

- други права като ползването на служебен автомобил, служебен телефон, служебен мобилен телефон, технически средства и разходи, вкл. и командировъчни, му се предоставят съгласно заповед на изпълнителните директори и прокуриста на банката.

Правомощията на [фирма] като ВЪЗЛОЖИТЕЛ включват:

- да осъществява контрол върху дейността на ИЗПЪЛНИТЕЛЯ като законосъобразност и целесъобразност;

- по всяко време да изисква от ИЗПЪЛНИТЕЛЯ да докладва за дейността си на ресорните за съответната дейност изпълнителни директори и прокуриста;

- да изисква от ИЗПЪЛНИТЕЛЯ по всяко време да дава сведения, доклади и предложения за уреждане на въпроси, засягащи дейността на клона на банката;

- да изисква стриктно изпълнение на поставените задачи.

Възнаграждението, което В. се е задължил да плаща ежемесечно, при право на ИЗПЪЛНИТЕЛЯ да го получава съгласно чл.5, чл.7 и чл.8 от договора е в размер на 2 000 лв., платимо в едноседмичен срок след изтичане на месеца, за който се дължи.

Премиране на доброто управление при изпълнение и преизпълнение на възложените задачи е с допълнително възнаграждение по чл.9 от договора е в размер, определен от изпълнителните директори и прокуриста на банката.

Основанията за прекратяване на договора са уредени в чл.11, т.1 – 8.

На 01.02.2006 г. е сключен Анекс към Договор за възлагане на управление – мениджмънт на Клон на [фирма], “Д.” – [населено място] между [фирма] със седалище и адрес на управление–гр. С., [улица], представлявано от Л. П. И. ЕГН 59021227064 и В. И. М. ЕГН [ЕГН] – изпълнителни директори, като ВЪЗЛОЖИТЕЛ, от една страна, и П. М. М. ЕГН [ЕГН] в качеството на директор на Клон “Д.” на [фирма], като ИЗПЪЛНИТЕЛ, от друга страна, с който страните са се споразумели месечното възнаграждение по чл.7 от договора да се увеличи на 2 500 лв., считано от 01.02.2006 г.

Със Заповед № 3565/22.12.2006 г. на изпълнителните директори на [фирма] на основание чл.11, т.1 от Договор за възлагане на управление – мениджмънт на Клон на [фирма], “Д.” – [населено място] от 03.01.2005 г. с П. М. М. ЕГН [ЕГН], считано от 03.01.2007 г. същият е прекратен по взаимно съгласие на страните.

С решение № 1 от 23.10.2002 г. по ф. д. № 9038/2002 г. на СГС на основание чл.17 ТЗ е регистриран клон с фирма [фирма]–Клон “Д.” ЕИК 8314471500370 със седалище и адрес на управление – [населено място], район “О.”, [улица], с предмет на дейност, включващи всички видове банкови сделки по чл.1, ал.1 и ал.2, т.1-16 от Закона за банките (отм.), с принципал [фирма]. С решение № 3 от 07.05.2014 г. по ф. д. № 9038/2002 г. на СГС като управител на клона в регистъра на търговските дружества е вписан П. М. М. ЕГН [ЕГН]. Като такъв е заличен с решение № 4 от 09.01.2017 г. по ф. д. № 9038/2002 г. на СГС.

II. Клон на [фирма], “Централен” – [населено място]

На 22.12.2006 г. в [населено място] е сключен Договор за възлагане на управление –

мениджмънт на Клон на [фирма], “Централен” – гр. С. между [фирма] със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], представлявано от Л. П. И. ЕГН 59021227064 и В. И. М. ЕГН [ЕГН] – изпълнителни директори, като ВЪЗЛОЖИТЕЛ, от една страна, и П. М. М. ЕГН [ЕГН] в качеството на директор на Клон “Централен” на [фирма], като ИЗПЪЛНИТЕЛ, от друга страна. С чл.1 от договора [фирма] като ВЪЗЛОЖИТЕЛ е възложила, а жалбоподателят като ИЗПЪЛНИТЕЛ е приел да управлява Клон “Централен” на [фирма] в [населено място] и да представлява [фирма] в рамките на предоставените му с отделен писмен акт пълномощия в съответствие с действащата нормативна уредба, Устава на акционерното дружество, останалите вътрешни нормативи, решенията на органите на управление на банката, указанията, заповедите и нарежданията на изпълнителните директори и прокуриста и клаузите на този договор за периода от назначаването му от длъжност.

Клаузите на договора от 22.12.2006 г. са идентични с цитираните по-горе на договора от 03.01.2005 г. изключая възнаграждението, определено с чл.7 в размер на 3 000 лв. Предвидено е влизането му в сила от 03.01.2007 г.

Със Заповед № 1137/29.06.2009 г. на изпълнителните директори на [фирма] на основание чл.11, т.1 от Договор за възлагане на управление – мениджмънт на Клон на [фирма], “Централен” – [населено място] от 22.12.2006 г. с П. М. М. ЕГН [ЕГН], считано от 01.07.2009 г. същият е прекратен по взаимно съгласие на страните.

Горният клон е вписан в Търговския регистър на основание чл.17 ТЗ с фирма [фирма]–КЛОН “ЦЕНТРАЛЕН”, ЕИК 8314471500504, със седалище и адрес на управление – [населено място], район “С.”, [улица], с предмет на дейност, включващи всички видове банкови сделки по чл.2, ал.1 и ал.2, т.1-17 от Закона за кредитни институции (отм.), с принципал [фирма]. П. М. М. ЕГН [ЕГН] е вписан като управител на този клон на 03.01.2007 г., а е заличен като такъв на 21.07.2009 г.

III. Клон на [фирма], “М.” – [населено място]

На 29.06.2009 г. в [населено място] е сключен Договор за възлагане на управление – мениджмънт на Клон на [фирма], “М.” – гр. С. между [фирма] със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], представлявано от Л. П. И. ЕГН

59021227064 и И. Л. Д. ЕГН [ЕГН] – изпълнителни директори, като ВЪЗЛОЖИТЕЛ, от една страна, и П. М. М. ЕГН [ЕГН] в качеството на директор на Клон “М.” на [фирма], като ИЗПЪЛНИТЕЛ, от друга страна. С чл.1 от договора [фирма] като ВЪЗЛОЖИТЕЛ е възложила, а жалбоподателят като ИЗПЪЛНИТЕЛ е приел да управлява Клон “М.” на [фирма] в С. и да представлява [фирма] в рамките на предоставените му с отделен писмен акт пълномощия в съответствие с действащата нормативна уредба, Устава на акционерното дружество, останалите вътрешни нормативи, решенията на органите на управление на банката, указанията, заповедите и нарежданията на изпълнителните директори и прокуриста и клаузите на този договор за периода от назначаването му от длъжност.

Клаузите на договора от 29.06.2009 г. са идентични с тези на договора от 03.01.2005 г. и на договора от 22.12.2006 г.

Този клон е регистриран с решение № 1 от 21.11.2006 г. по ф. д. № 13886/2006 г. на СГС на основание чл.17 ТЗ с фирма [фирма] – КЛОН “М.” със седалище и адрес на управление – [населено място], район “О.”, [улица], с предмет на дейност, който включва всички видове банкови сделки по чл.2, ал.1 и ал.2, т.1–17 ЗКИ, и с принципал [фирма], рег. по ф. д. № 5227/91 г. на СГС. П. М. М. ЕГН [ЕГН] е вписан като управител на [фирма] – КЛОН “М.”, ЕИК 8314471500488, овластен да го управлява и представлява, на 21.07.2009 г., а е заличен на 25.02.2014 г.

IV. Клонове [фирма], “М.”/“Х. Д.”–гр.С.

На 12.03.2010 г. в [населено място] е сключен Договор за възлагане на управление – мениджмънт на Клон на [фирма], “М.” и Клон “Х. Д.” – [населено място] между [фирма] със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], представлявано от Л. П. И. ЕГН 59021227064 и И. Л. Д. ЕГН [ЕГН] – изпълнителни директори, като ВЪЗЛОЖИТЕЛ, от една страна, и П. М. М. ЕГН [ЕГН] като директор на Клон “М.” и Клон “Х. Д.” на [фирма], като ИЗПЪЛНИТЕЛ, от друга страна. С чл.1 от договора [фирма] като ВЪЗЛОЖИТЕЛ е възложила, а жалбоподателят като ИЗПЪЛНИТЕЛ е приел да управлява Клон “М.” и Клон “Х. Д.” на [фирма] в [населено място] и да представлява [фирма] в рамките на предоставените му с отделен писмен акт пълномощия в съответствие с действащата нормативна уредба,

Устава на акционерното дружество, останалите вътрешни нормативи, решенията на органите на управление на банката, указанията, заповедите и нарежданията на изпълнителните директори и прокуриста и клаузите на този договор за периода от назначаването му от длъжност.

Клаузите на договора от 12.03.2010 г. са идентични с тези на договора от 03.01.2005 г., на договора от 22.12.2006 г. и на договора от 29.06.2009 г.

В Търговския регистър на основание чл.17 ТЗ е вписан с фирма [фирма] – КЛОН “Х. Д.”, ЕИК 8314471500523, със седалище и адрес на управление – [населено място], район “П.”,[жк], [улица], с предмет на дейност, включващи всички банкови сделки по чл.2, ал.1 и ал.2, т.1 - 17 от Закона за кредитни институции (отм.), с принципал [фирма]. П. М. М. ЕГН [ЕГН] е вписан като управител на този клон на 20.04.2010г., заличен е на 25.02.2014 г.

Представено е пълномощно, издадено от изпълнителния директор И. Л. Д. ЕГН [ЕГН] и прокуриста Т. А. А. ЕГН [ЕГН] на [фирма], с нотариална заверка на подписите, извършена под рег. № 2170 и рег. № 2171 от 18.08.2010 г. от нотариус А. М. в района на СРС, рег. № 127 на Нотариалната камара, с което П. М. М. ЕГН [ЕГН] е упълномощен в качеството му на директор на **[фирма] – Клон М.** да управлява и представлява клона в съответствие с изрично и изчерпателно посочените в него правомощия, в т.ч.:

1. Да представлява [фирма] в съответствие с действащото в страната законодателство и вътрешните устройствени актове на [фирма] при извършването на предмета на дейност на клона, а именно:

- а) публично привличане на влога и други възстановими средства;
- б) издаването на администрирането на средствата за плащане като електронни платежни средства съгласно вътрешните нормативни актове на [фирма];
- в) извършване на безналични преводи и други форми на безналични плащания като акредитив и инкасо, както и извършване на парични плащания извън тези

случаи;

г) подписване самостоятелно на договори за предоставяне на кредити на физически лица, обезпечени с ипотека върху недвижим имот, и договори за предоставяне на кредит и издаване на банкови гаранции с юридически лица, ЕТ, земеделски производители, кооперации и кооперативни съюзи в размер до 50 000 лв. или равностойността им във валута, а в по-голям размер след писмено решение на изпълнителен директор и прокурист на [фирма], респ. Управителния съвет на [фирма] в зависимост от компетенциите им;

д) подписване на договори за предоставяне на кредити и издаването на банкови гаранции в размер на 200 000 лв. или равностойността им във валута, когато същите са обезпечени с парични средства по сметки в [фирма];

е) подписване на договори за предоставяне на потребителски кредити на физически лица, в т.ч. овърдрафт и кредитни лимити по кредитни карти при условия и съгласно правилата за потребителско кредитиране на банката;

ж) приемане на ценности на депозит и отдаване под наем на сейфове съгласно действащата тарифа на банката;

2. Да сключва и прекратява договори, свързани с административно – стопанското обслужване клона съобразно утвърдения бюджет без договорите за наем, за които пълномощникът следва да е изрично упълномощен.

3. Да представлява [фирма] във връзка с дейността на клона пред всички държавни, общински и други органи и организации пред всички правораздавателни органи и юрисдикции, в т.ч. да завежда и обезпечава съдебни иски относно задълженията към [фирма], иски за обявяване на длъжници на банката в несъстоятелност, да подава за издаване и получаване заповеди за незабавно изпълнение и изпълнителни листове в полза на [фирма], да предприема действия за принудително събиране на вземанията на банката.

4. Да представлява [фирма] пред всички правораздавателни органи в Република Б. по искове/заповедни съдебни производства, по които [фирма] е ищец или заявител/кредитор, завеждани и заведени с право да извършва фактически действия по подаване на заявления за издаването на заповед за изпълнение и изпълнителни листове, да извършва справки и да подава молби, да получава заповеди за изпълнение и изпълнителни листи, както и други документи, включително но не само решения, определения, разпореждания и др.

5. Да представлява [фирма] пред държавни и частни съдебни изпълнители с право да осъществява всички действия по извършването на справки и подаване на молби по изпълнителни дела, както и да получава уведомления, съобщения и други документи.

6. Да представлява [фирма] при придобиване на недвижими имоти и движими вещи чрез възлагане при публична продажба чрез сделка с вещно-облигаторно действие или по друг нормативно предвиден ред, след което да ги отчуждава.

7. Да представлява [фирма] при учредяване и заличаване на законни и договорни ипотeki и учредяване на други вещни права в полза на банката, и при други нотариални производства пред всички нотариуси на страната, които са свързани с дейността на клона и се обезпечават интереси на банката.

8. Да представлява [фирма] при вписване и заличаване на договори за залог, включително и по реда на ЗОЗ и при всякакви други производства по вписване на обстоятелства в ЦРОЗ и други специални регистри, свързани с дейността на клона, и с които се обезпечават интересите на банката, вкл. при вписване на престъпване към изпълнение.

9. Пълномощникът **няма право:**

а) да поема менителнични задължения, както и да авалира такива;

- б) да предоставя на трети лица депозити в лева и валута;
- в) да приема и предоставя депозити в лева и валута от и на други клонове на [фирма];
- г) да участва на валутния междубанков пазар;
- д) да открива кореспондентки сметки в други банки;
- е) да държи отворени позиции по сделки с валутни ценности освен с писменото разрешение на Дирекция “Парични пазари и ликвидност” на [фирма].

10. Пълномощникът **няма право** да преупълномощава други лица с изключение на упълномощаване на адвокат за процесуално представителство и получаване на заповеди за изпълнение и изпълнителни листи, издадени в полза на [фирма].

Представено е второ пълномощно от изпълнителния директор И. Л. Д. ЕГН [ЕГН] и прокуриста Т. А. А. ЕГН [ЕГН] на [фирма], също с нотариална заверка на подписите, извършена под рег. № 2166 и рег. № 2167 от 18.08.2010 г. от нотариус А. М. в района на СРС, рег. № 127 на Нотариалната камара, с което П. М. М. ЕГН [ЕГН] е упълномощен като директор на **[фирма]–Клон “Х. Д.”** да управлява и представлява клона в съответствие с изрично и изчерпателно посочените в него правомощия, в т.ч.:

1. Да представлява [фирма] в съответствие с действащото в страната законодателство и вътрешните устройствени актове на [фирма] при извършването на предмета на дейност на клона, а именно:

- а) публично привличане на влога и други възстановими средства;
- б) издаването на администрирането на средствата за плащане като електронни платежни средства съгласно вътрешните нормативни актове на [фирма];
- в) извършване на безналични преводи и други форми на безналични плащания като акредитив и инкасо, както и извършване на парични плащания извън тези

случаи;

г) подписване на договори за предоставяне на кредити и издаване на банкови гаранции на физически и юридически лица съобразно решение на изпълнителните директори и прокуриста на [фирма], съответно УС на [фирма] в зависимост от компетенциите им;

д) подписване на договори за предоставяне на потребителски кредити на, в т.ч. овърдрафт и кредитни лимити по кредитни карти при условия и съгласно правилата за потребителско кредитиране на банката;

ж) приемане на ценности на депозит и отдаване под наем на сейфове съгласно действащата тарифа на банката;

2. Да сключва и прекратява договори, свързани с административно – стопанското обслужване клона съобразно утвърдения бюджет без договорите за наем, за които пълномощникът следва да е изрично упълномощен.

3. Да представлява [фирма] във връзка с дейността на клона пред всички държавни, общински и други органи и организации пред всички правораздавателни органи и юрисдикции, в т.ч. да завежда и обезпечава съдебни иски относно задълженията към [фирма], иски за обявяване на длъжници на банката в несъстоятелност, да подава за издаване и получаване заповеди за незабавно изпълнение и изпълнителни листове в полза на [фирма], да предприема действия за принудително събиране на вземанията на банката.

4. Да представлява [фирма] пред всички правораздавателни органи в Република Б. по иски/заповедни съдебни производства, по които [фирма] е ищец или заявител/кредитор, завеждани и заведени с право да извършва фактически действия по подаване на заявления за издаването на заповед за изпълнение и изпълнителни листове, да извършва справки и да подава молби, да получава заповеди за изпълнение и изпълнителни листи, както и други

документи, включително но не само решения, определения, разпореждания и др.

5. Да представлява [фирма] пред държавни и частни съдебни изпълнители с право да осъществява всички действия по извършването на справки и подаване на молби по изпълнителни дела, както и да получава уведомления, съобщения и други документи.

6. Да представлява [фирма] при придобиване на недвижими имоти и движими вещи чрез възлагане при публична продажба чрез сделка с вещно-облигаторно действие или по друг нормативно предвиден ред, след което да ги отчуждава.

7. Да представлява [фирма] при учредяване и заличаване на законни и договорни ипотeki и учредяването на други вещни права в полза на банката, както и при други нотариални производства пред всички нотариуси на страната, които са свързани с дейността на клона и с които се обезпечават интересите на банката.

8. Да представлява [фирма] при вписване и заличаване на договори за залог, включително и по реда на ЗОЗ и при всякакви други производства по вписване на обстоятелства в ЦРОЗ и други специални регистри, свързани с дейността на клона, и с които се обезпечават интересите на банката, вкл. при вписване на престъпване към изпълнение.

9. Пълномощникът **няма право:**

а) да поема менителнични задължения, както и да авалира такива;

б) да предоставя на трети лица депозити в лева и валута;

в) да приема и предоставя депозити в лева и валута от и на други клонове на [фирма];

г) да участва на валутния междубанков пазар;

д) да открива кореспондентки сметки в други банки;

е) да държи отворени позиции по сделки с валутни ценности освен с писменото разрешение на Дирекция “Парични пазари и ликвидност” на [фирма].

10. Пълномощникът **няма право** да преупълномощава други лица с изключение на упълномощаване на адвокат за процесуално представителство и получаване на заповеди за изпълнение и изпълнителни листи, издадени в полза на [фирма].

Със Заповед № 209/12.02.2014 г. на изпълнителния директор на [фирма] Г. Д. К. и прокуриста Т. А. А. на основание чл.11, т.8 от Договор за възлагане на управление – мениджмънт на Клон на [фирма], “М.” и Клон “Х. Д.” – [населено място] от 12.03.2010 г. с П. М. М. ЕГН [ЕГН], считано от 17.12.2014г. възникналото по него правоотношение е прекратено едностранно от възложителя без предизвестие.

Със Заявление рег. № 213-00-1307/27.02.2014 г. до директора на ТП на НОИ-С.–град по образеца по приложение № 1 към чл.1, ал.1 от Наредбата за отпускане и изплащане на парични обезщетения за безработица, приета с ПМС № 32/02 г. (“НОИПОБ”) П. М. М. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], вх.А, ет.4, ап.12 е поискал да му бъде отпуснато парично обезщетение за безработица (“ПОБ”) на основание чл.54а КСО по постоянен адрес, тъй като правоотношението му с [фирма], ЕИК[ЕИК] е прекратено от 17.02.2014 г. Декларирал е, че: 1) не упражнява трудова дейност, за която да подлежи на задължително осигуряване по чл.4 КСО или трудова дейност в друга държава; 2) не е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст или за ранно пенсиониране в Република Б. или пенсия за старост в друга държава; 3) не получава парично обезщетение за временна неработоспособност или за бременност и раждане след прекратяване на това осигуряване.

Видно от Справка вх. № 213-00-1307/27.02.2014 г. на ТП на НОИ-С. – град за приети, върнати и липсващи документи на П. М. М. ЕГН [ЕГН] с рег. №

213-00-1307/27.02.2014 г. като негови документи за ПОБ по чл.54а КСО са приети:

- Заявление рег. № 213-00-1307/27.02.2014 г. по приложение № 1 към чл.1, ал.1 НОИПОБ;
- документ за регистрация на безработното лице в ТП на АЗ – Служебна бележка изх. № Р-Ф-599/26.02.2014 г. от Дирекция “Бюро по труда” – В., Филиал “Т.” според която П. М. М. ЕГН [ЕГН] е регистриран на 26.02.2014 г. като търсещо работа безработно лице по постоянен адрес – л.103;
- копие от акт за прекратяване на правоотношението – основание за осигуряване по чл.1, ал.1, т.3 НОИПОБ – Заповед № 209/12.02.2014 г.;
- Трудова книжка – 1 бр. № 002326/27.01.1998 г.;
- Осигурителна книжка 1 бр. № 730417/22.10.2001 г.;
- декларация за банкова сметка за изплащане на ПОБ по приложение № 4 към чл.1, ал.4 НОИПОБ (отм.–ДВ, бр.20 от 2015 г., в сила от 01.01.2015 г.) от 27.02.2014 г. – л.106 от делото;
- копие от документ, издаден от съответната банка с данни за личната банкова сметка – Удостоверение от [фирма] от 17.02.2014 г., че П. М. М. ЕГН [ЕГН] има разкрита при банката една сметка в лева с посочен I. – л.107;
- Договор за възлагане на управление – мениджмънт на Клон на [фирма], “М.” и Клон “Х. Д.” – [населено място] от 12.03.2010 г. – л.108 – 110 от делото;
- Електронна справка от Търговския регистър от партидата на [фирма] в частта за регистрацията на Клон “М.” и Клон “Х. Д.” – л.111 – 113 от делото;
- Справка Л. за [фирма] – Б.[ЕИК] – непререгистрирана;
- Справка Л. за [фирма] – ЕИК[ЕИК] към дата 30.03.2006 г.

По делото е представената в заверен препис-извлечение Осигурителна книжка

№ 730417/22.10.2001 г., издадена от директора на СУ “СО” – НОИ на името на П. М. М. ЕГН [ЕГН] е вписано негово осигуряване от [фирма], осигурителен № 00895 на длъжността – директор клон “Д.” с дата на започване на работа – 03.01.2005 г. и дата на прекратяването ѝ – 31.12.2008 г. при придобит общ осигурителен стаж – 4 години с отразени помесечно данните за м.І – м.Х. 2005 г., м.І – м.Х. 2006 г., м.І – м.Х. 2007 г. и м.І – м.Х. 2008 г. - работни дни, дни, зачетени за трудов стаж, основна заплата в размер на 2 000 лв. от 03.01.2005 г. до 31.01.2006 г., в размер на 2 500 лв. от 01.02.2006 г. до 31.12.2006 г., в размер на 3 500 лв. от 01.01.2007 г. до 31.12.2007 г., осигурителен доход в размер на 1 300 лв. от 03.01.2005 г. до 31.01.2006 г., в размер от 1400 лв. от 01.02.2006 г. до 31.12.2007 г., в размер 2000 лв. от 01.01.2008 г. до 31.12.2008 г., %-те на начислените осигурителни вноски за сметка на осигурителя и осигуреното лице със суми и дати на внасянето им. Страниците от осигурителната книжка с тези вписвания са заверени от СУ “Социално осигуряване” – НОИ.

Според Описа на документите за стаж, представени със Заявление рег. № 213-00-1307/27.02.2014 г., изготвен от специалист ПОБ ТП на НОИ С. – град на 27.02.2014 г. на П. М. М. ЕГН [ЕГН] е зачетен осигурителен стаж до 01.01.2002 г. от работата му в [фирма] от 03.02.1997 г. до 01.01.2002 г. в размер на 3 години, 10 месеца и 28 дни, а след 01.01.2002 г. такъв в [фирма] в размер от 01.10.2002 г. до 03.01.2005 г. в размер на 2 години, 3 месеца и 2 дни по трудова книжка, в [фирма] от 03.01.2005 г. до 31.12.2008 г. в размер на 4 години по осигурителна книжка и в [фирма] от 01.01.2009 г. до 17.02.2014 г. в размер на 5 години, 1 месец и 16 дни по Регистър на осигурените лица (Р.), общо 15 години, 3 месеца и 16 дни.

С Разпореждане рег. № 213-00-1307/28.02.2014 г. За ръководител на Осигуряването за безработица ТП на НОИ – С. – град на основание чл.54, ал.1, т.5 АПК е спряно производството по отпускане на ПОБ по Заявление № 213-00-1307/27.02.2014 г., подадено от П. М. М. ЕГН [ЕГН] до извършването на

проверка на [фирма].

Разпореждане рег. № 213-00-1307/28.02.2014 г. е връчено на П. М. М. на 14.03.2014 г. и не е обжалвано по административен и/или съдебен ред от него.

Със Заповед № П-1196/14.03.2014 г., издадена За ръководител на ТП на НОИ – С. – град, на основание чл.107 КСО е възложено извършването на проверка по разходите за ДОО на [фирма], ЕИК[ЕИК] от инспектор по осигуряването С. Т., която да обхване периода 01.01.2005 г. 0 28.02.2014 г. и да приключи в срок от 22 работни дни.

Изготвен е Констативен протокол за извършена проверка по разходите за ДОО на [фирма], ЕИК[ЕИК]- [населено място], [улица] от 25.04.2014 г. със следните релевантни за спора констатации:

- за периода от 03.01.2005 г. до 16.02.2014 г. П. М. М. ЕГН [ЕГН] фигурира в разплащателните ведомости на [фирма] като осигурител в качеството на директор на банков клон с осигурителен доход през 2005 г. – 1300 лв., през 2006 г. – 1400 лв., през 2007 г. – 1400 лв., през 2008 г. – 2000 лв., през 2009 г. – 2 000 лв., като през м.02.2009 г. е с осигурителен доход в размер на 1650 лв. за 10 работни дни, 9 дни временна неработоспособност и 1 ден за сметка на работодателя и в м.11.2009 г. с осигурителен доход в размер на 2 000 лв. за 16 работни дни, 4 дни временна неработоспособност и 1 ден за сметка на работодателя; през 2010 г. – 2000 лв., през 2011 г. – 2000 лв., през 2012 г. – 2000 лв., през 2013 г. – 2 200 лв., през 2014 г. – в м.01.2014 г. – 2400 лв., м.02.2014 г. – 1 500 лв. за 10 работни дни;

- данните съгласно Наредба № Н-8/29.12.2005 г. на МФ за П. М. М. ЕГН [ЕГН] за периода от 03.01.2005 г. до 16.02.2014 г. са подадени с вид осигурен **“10”** за управителите, прокуристите и контрольорите на търговски дружества, едноличните търговци, синдици и ликвидатори, членове на управителните, надзорните и контролните съвети на търговските дружества, както и лицата,

работещи по договори за управление на неперсонифицирани дружества;

- установено е, че от 03.01.2005 г. до 16.02.2014 г. вкл. П. М. М. ЕГН [ЕГН] е вписан в Търговския регистър като управител на Клон “Д.”, Клон “Централен”, Клон “М.” и Клон “Х. Д.”;
- прието е, че по действалата до 31.12.2013 г. редакция на чл.4, ал.1, т.7 КСО лицата, които не са управители или прокуристи на търговски дружества като цяло, а изпълняват управителни и представителни функции на отделни негови клонове, които не са юридически лица, не могат да се считат изпълнители по договори за управление и контрол на търговско дружество по смисъла на чл.4, ал.1, т.7 КСО, поради което и възлагането на управление на клонове на [фирма] до 31.12.2013г. не подлежи на осигуряване по този ред;
- дадени са задължителни предписания на осигурителя [фирма] да заличи данните с декларация образец № 1 за периода от 03.01.2005 г. до 31.12.2013 г. вкл. с вид осигурен “10” за П. М. М. ЕГН [ЕГН] и да подаде за него основни данни с декларация обр. № 1 за този период с вид осигурен с код “14”.

С Разпореждане рег. № 213-00-1307-2/07.05.2014 г., издадено За ръководител на Осигуряването за безработица съгласно Заповед № 225 от 09.08.2012 г. на директора на ТП на НОИ С.-град на основание чл.55 АПК е възобновено производството по Заявление № 213-00-1307/27.02.2014 г. за отпускане на ПОБ на П. М. М. ЕГН [ЕГН].

С Разпореждане № 213-00-1307-3/07.05.2014 г., издадено “За ръководител на осигуряването за безработица съгласно Заповед № 225 от 09.08.2012 г. на директора на ТП на НОИ С.–град О. П., главен експерт по осигуряването ПОБГВ, предвид заявление вх. № 213-00-1307 от 27.02.2014 г. от П. М. М. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], вх.А, ет.4, ап.12 с прекратено правоотношение от 17.02.2014 г. по ДУК на основание чл.54ж, ал.1 вр. чл.54а, ал.1 КСО е отказано отпускането на парично обезщетение за безработица.

Със Заповед № 225/09.08.2012 г. на директора на ТП на НОИ - С. – град на основание чл.54ж, ал.1 и 2 и чл.114, ал.1 – 4 КСО изпълнението на функциите на административен орган по чл.54ж, ал.1 и 2 вр. чл.114, ал.1 КСО е възложено на 25 длъжностните лица от отдел “Парични обезщетения за безработица и гарантирани вземания” на Дирекция “Краткосрочни плащания и контрол” на СУ “СО”, в т.ч. под № 10 О. Л. И. П. на длъжност главен експерт по осигуряването в отдел “Парични обезщетения за безработица и гарантирани вземания”. На всички тези служители е възложено да издават и подписват разпореждания за отпускане, изменение, отказване, спиране, прекратяване, възобновяване и възстановяване на ПОБ по КСО.

Разпореждане № 213-00-1307-3/07.05.2014 г. е връчено на П. М. М. на 09.05.2014 г. срещу личен подпис в долния ляв ъгъл. Оспорил го е с жалба вх. № 94ПП-5231-1/14.05.2014 г. до директора на ТП на НОИ С. – град по административен ред по чл.117, ал.1, т.2, б.”б” КСО.

С Решение № РО-375/11.06.2014 г., издадено от директора на ТП на НОИ-С.–град в производство по чл.117, ал.2, т.2, б.”б” КСО по жалба вх. № 94ПП-5231-1/14.05.2014 г. на П. М. М. на основание чл.117, ал.3 КСО същата е отхвърлена като неоснователна и е потвърдено оспореното с нея Разпореждане № 213-00-1307-3/07.05.2014 г. на длъжностно лице по чл.54ж, ал.1 КСО като правилно и законосъобразно.

Решение № РО-375/11.06.2014 г. е подписано лично от Т. В. директор на ТП на НОИ-С.–град, на която длъжност е назначен съгласно чл.9, ал.2 ЗДСл вр. чл.33, ал.2 КСО и § 85, ал.1 от ПЗР на Закона за изменение и допълнение на ЗДСл (ДВ, бр.38 от 2012 г.) със Заповед № 2146/27.07.2012 г. на управителя на НОИ, считано от 27.07.2012 г.

Препис от Решение № РО-375/11.06.2014 г. е връчено на П. М. М. по пощата с препоръчано писмо на 19.06.2015 г., видно от подписаното от него Известие за

доставяне № 4100013583874 -на л.78.

По делото извън административната преписка за изясняване на спора се събраха следните писмени доказателства:

Обособяването на клоновете на [фирма]

Уставът на [фирма], приет на 03.09.1992 г., действащ през процесния период със съответни изменения, предвижда, че банката може да създава клонове в страната и чужбина по реда, установен в действащите нормативни актове и този устав по решение на Надзорния съвет – чл.41, ал.1 вр. чл.33, ал.5, т.5; клоновете не са юридически лица – чл.41, ал.2, изр.1; вписват се в търговския регистър – чл.41, ал.2, изр.2; ръководят се от директор–чл.42, ал.1

Дейност на П. М. М. в Клон “Д.”, Клон “Централен”, Клон “М.” и Клон “Х. Д.” на [фирма]:

Според Удостоверение изх. № 34730/18.03.2014 г. обр.УП-2 от [фирма], П. М. М. ЕГН [ЕГН] е заемал без прекъсване от 03.01.2015 г. до 17.02.2014 г. длъжността – директор на банков клон.

Представени са разплащателните ведомости на [фирма] досежно начислените на жалбоподателя възнаграждения (основни заплати, парични награди, платени присъствени дни) като “директор на банков клон” за всеки от месеците от периода м.11.2012 г. до м.02.2014 г.

Въз основа на издадено му съдебно удостоверение жалбоподателят се снабди от [фирма] и с молба от 06.02.2015 г. представи по делото образци от търговски, финансово-счетоводни, трудовоправни и други документи, които са подписвани от него в качеството на директор на Клон “Д.”, Клон “Централен”, Клон “М.” и Клон “Х. Д.” на [фирма] – [населено място] за периода 03.01.2005 г. – 25.02.2014 г.

- Заповед № 0088/24.06.2013 г. за оптимизиране на кредитната дейност в

Клон “Д.” – [фирма] във връзка с издаването на кредитна карта М.;

- Заповед № 0001/07.01.2006 г. за определяне на работното време на Клон “Д.” – [фирма];

- Заповед № 0120/09.09.2015 г., Заповед № 52/21.06.2006 г. и Заповед № 135/11.2.2006 г. по заместване на отсъстващи специалисти фронт – офис в Клон “Д.” – [фирма];

- Договор от 02.08.2006 г. за наемане на банков офис на [фирма], находящ се в [населено място], [улица] Договор от 08.11.2006 г. с “Е.-СТОЛИЧНО” за присъединяване на обекта към електроразпределителната мрежа;

- Договор за издаването и използване на международна кредитна карта М./V. с кредитен лимит на [фирма] – Клон “Д.” от 04.12.2006 г.;

- Договор за предоставяне на кредит овърдрафт стандарт № 42300РКО-А-0623/05.12.2006 г. на [фирма] – Клон “Д.”;

- Договор за предоставяне на кредит овърдрафт, обезпечен с ипотека № 42300РКО-А-0677/27.12.2006 г. на [фирма] – Клон “Д.”;

- Писмо изх. № 1298/25.11.2005 г. до клиент на [фирма], Клон “Д.”;

- Карти за проверки на клиенти от 03.09.2007 г., 19.09.2007 г., 29.01.2008 г., 05.02.2008 г. във връзка с издаването на кредитни карти от [фирма] – Клон “Централен”;

- Преводни нареждания на [фирма] – Клон “Централен” от 03.04.2007 г., 03.04.2007 г., 24.04.2007 г. и 21.11.2008 г.;

- Платежни нареждания на [фирма] – Клон “М.” от 02.05.2011 г., 06.11.2012 г., 08.05.2013 г., 10.07.2013 г.;

- Анекс № 2 от 13.04.2010 г. и Анекс № 3 от 01.02.2011 г. към договор за

наем от 17.04.2006 г. на [фирма] – Клон “М.”;

- Анекс № 5 от 29.03.2013 г. към договор за наем от 29.03.2006г. на [фирма] – Клон “М.”;

- Одобрени Отчети за изразходвано гориво на служебен автомобил на [фирма] – Клон “М.” от 03.04.2012 г. и 02.04.2013 г.;

- Договор за предоставяне на кредит овърдрафт, обезпечен с ипотека № 035005/20.03.2007 г. реф. № 003500РО-АА-0010 на [фирма] – Клон “М.”;

- Договор за потребителски кредит № 03500КР-АА-0582 от 17.02.2010 г. на [фирма] – Клон “М.”;

- Договор за разплащателна сметка и издаването на международна кредитна карта М./V. фаворит № 03503ККК-АА-00040/21.10.2011 г. на [фирма] – Клон “М.”;

- Договор № 595 за ползване на паркоместа за паркиране в режим “служебен абонамент” от 01.07.2012 г. на на [фирма] – Клон “М.”;

- Договор за потребителски кредит № 03500КР-АА-0807 от 06.11.2013 г. на [фирма] – Клон “М.”;

- Договор за потребителски кредит № 03500КР-АА-0840 от 24.01.2014 г. на [фирма] – Клон “М.”;

- Платежни нареждания на [фирма] – Клон “Х. Д.” от 02.03.2011 г., 07.06.2011 г., 05.07.2010 г. съответно към фактури № 144 от 02.03.2011 г., № 2232/06.06.2011 г., № 1646805.07.2010 г.,

- Анекс № 3 от 05.08.2010 г. и Анекс № 4 от 02.12.2011 г. и Анекс № 5 от 05.03.2013 г. към Договор за наем от 31.10.2005 г. на [фирма]–Клон “Х. Д.”;

- Анекс № 1 от 05.03.2013 г. към Договор за наем от 11.07.2006 г. на [фирма]–Клон “Х. Д.”;

- Договор за потребителски кредит № 04100КР-АА-0365 от 24.03.2010 г. на [фирма] – Клон “Х. Д.”;
- Договор за потребителски кредит № 04100КР-АА-0427 от 07.06.2011 г. на [фирма] – Клон “Х. Д.”;
- Договор за потребителски кредит № 04100КР-АА-0505 от 12.10.2012 г. на [фирма] – Клон “Х. Д.”;
- Договор за потребителски кредит № 04100КР-АА-0458 от 10.02.2012 г. на [фирма] – Клон “Х. Д.”;
- Договор за потребителски кредит № 04100КР-АА-0539 от 01.03.2013 г. на [фирма] – Клон “Х. Д.”;
- Договор за потребителски кредит № 04100КР-АА-0683 от 27.01.2014 г. на [фирма] – Клон “Х. Д.”.

Осигуряване на П. М. М. ЕГН [ЕГН]

С писмо на За директора на ТП на НОИ – С. – град и приложените Справки от Персоналния регистър на НОИ и Справка “Данни за осигурени лица – актуално състояние” се установи, че от 03.01.2005 г. до 17.02.2014 г. за за П. М. М. ЕГН [ЕГН] са внасяни осигурителни вноски за риска “Безработица”, тъй като през целия този период е осигуряван по договор за управление и контрол на търговско дружество под код 10 съгласно чл.4, ал.1, т.7 КСО за всички осигурителни рискове. Такива са и данните по чл.5, ал.4 КСО с ежемесечно подаваните от осигурителя [фирма] декларации обр. № 1 по чл.2, ал.1 от Наредба № Н-8/2005г. на министъра на финансите.

От писмо изх. № 20-28-12844/12.11.2014 г. на Териториална дирекция “Големи данъкоплатци и осигурители” – С. – НАП и приложената към нея Справки – данни за осигуряването на П. М. М. ЕГН [ЕГН] за Фонд “Безработица” за периода от 03.01.2005 г. до 17.02.2014 г. декларации обр. № 1 за него са

подавани от [фирма] ЕИК[ЕИК] като осигурител при начислени и платени осигурителни вноски, както следва:

- от 01.01.2005 г. до 31.12.2005 г. върху осигурителен доход в размер на 1300 лв. – вноски 3.50% - 45.50 лв. ежемесячно;
- от 01.01.2006 г. до 30.09.2007 г. върху осигурителен доход в размер на 1400 лв. – вноски 3% - 42 лв. ежемесячно;
- от 01.10.2007 г. до 31.12.2007 г. върху осигурителен доход в размер на 1400 лв. – вноски 1% - 14 лв. ежемесячно;
- от 01.01.2008 г. до 31.12.2012 г. върху осигурителен доход в размер на 2000 лв. – вноски 1% - 20 лв. ежемесячно;
- от 01.01.2013 г. до 31.12.2013 г. върху осигурителен доход в размер на 2200 лв. – вноски 1% - 22 лв. ежемесячно;
- от 01.01.2014 г. до 31.01.2014 г. върху осигурителен доход в размер на 2400 лв. – вноски 1% - 24 лв. ежемесячно;
- от 01.02.2014 г. до 28.02.2014 г. върху осигурителен доход в размер на 1500 лв. – вноски 1% - 15 лв. ежемесячно.

По Справка вх. № 213-00-1307-7/11.09.2014 г. на ТП на НОИ С. - град е приета подадена от жалбоподателя за промяна на обстоятелства за изплащане на ПОБ по приложение № 5 към НОИПОБ и документ, доказващ започването на трудова дейност, считано от 08.09.2014 г.

Съдът при тази фактическа обстановка, от правна страна прие:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е срещу решение на ръководител на териториално поделение на НОИ, издадено в производство за административно обжалване по чл.117, ал.3 КСО на разпореждане по чл.117, ал.1, т.2, б.„б“ КСО за неправилно определяне на обезщетение за безработица. Това решение, макар да е издадено от горестоящ административен орган за

потвърждаване на оспорения пред него първоначален административен акт, подлежи на съдебно обжалване съгласно изричната специална разпоредба на чл.118, ал.1, изр.1 КСО. Оспорването е предявено от надлежна страна - осигуреното лице–адресат на атакуваното контролно решение по чл.117, ал.3, изр.2 КСО и потвърденото разпореждане по чл.117, ал.1, т.2, б.”б”. КСО. Решение № РО-375/11.06.2014 г. е съобщено съгласно чл.117, ал.3, изр.3 КСО на П. М. М. на 19.06.2014 г. Броен оттогава 14-дневният срок по чл.118, ал.1, изр.1 КСО за съдебното негово обжалване е изтекъл на 04.07.2016 г. Жалбата е подадена направо в Административен съд София – град с вх. № 17475/27.06.2014 г. без просрочие.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Решение № РО-375/11.06.2014 г. е подписано лично от Т. Б. В., заемащ към датата на издаването му длъжността директор на ТП на НОИ-С.–град въз основа на безсрочно назначение на нея като държавен служител по Заповед № 2146/27.07.2012 г. на управителя на НОИ по чл.9, ал.2 ЗДСл и чл.33, ал.2, изр.3 КСО. В това си длъжностно качество е титуляр на всички нормативно предвидени правомощия на ръководител на териториално поделение на НОИ по чл.33, ал.2, изр.1 КСО вр. чл.9, ал.2 от Правилника за организацията и дейността на Националния осигурителен институт, приет с Решение № 1.11.2 на НС на НОИ от 16.01.2014 г. (ред. - обн., ДВ, бр.8 от 2014 г., изм., бр.87 от 2014 г.) (ПОДНОИ). С чл.29, т.4 ПОДНОИ *ръководителят на териториалното поделение е овластен да упражнява правомощията, които са му определени в КСО*. В съответствие с това, директорът на ТП на НОИ – С.–град е разполагал по силата на заеманата от него длъжност с компетентността по чл.117, ал.3, изр.1 КСО да се произнесе по подадената до него жалба вх. № 94ПП-5231-1/14.05.2014 г. срещу Разпореждане № 213-00-1307-3/07.05.2014 г., издадено от длъжностно лице по чл.54ж, ал.1 КСО от ръководеното от него териториално поделение на НОИ. Така Решение №

РО-375/11.06.2014 г. е издадено от горестоящ административен орган по чл.33, ал.2, изр.1 КСО вр. чл.9, ал.2 ПОДНОИ, овластен с необходимата за неговата действителност функционална, териториална и персонална компетентност по чл.117, ал.3, изр.1 КСО вр. чл.29, т.4 ПОДНОИ.

Разпореждане № 213-00-1307-3/07.05.2014 г. е издадено от О. Л. И.-П. на длъжност главен експерт по осигуряването в отдел “Парични обезщетения за безработица и гарантирани вземания”, която предвид назначението на държавен служител на длъжност старши експерт по осигуряването в отдел “Парични обезщетения за безработица и гарантирани вземания” Дирекция “Краткосрочни плащания и контрол” на ТП на НОИ-С.–град е *длъжностно лице* по чл.54ж, ал.1 КСО. Притежава и второто изискуемо от чл.54ж, ал.1 КСО качество да е *определена от ръководителя на териториалното поделение на НОИ да издава разпореждания за отпускане на ПОБ* - тези функции са й изрично възложени за изпълнение със Заповед № 225/09.08.2012 г. на директора на ТП на НОИ С.–град за неопределено време. Това длъжностно лице на самостоятелно основание съгласно чл.54ж, ал.1, пр.2 КСО е титуляр на правомощието по отпускане на ПОБ, без същото да зависи от алтернативно предвиденото с чл.54ж, ал.1, пр.1 КСО идентично правомощие на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица. Тази компетентност им е паралелно възложена за самостоятелно упражняване. Разпореждане № 213-00-1307-3/07.05.2014 г. е поради това валидно подписано от длъжностно лице по чл.54ж, ал.1, пр.2 КСО, което без да е орган на изпълнителната власт като овластен със закон носител на административни правомощия е административен орган по § 1, т.1 от ДР на АПК. Произнасянето му е в обхвата на осъществяваната от ТП на НОИ-С. – град специализираната дейност по чл.30, ал.1, т.2 ПОДНОИ вр. чл.33, ал.5, т.6 КСО.

Разпореждане № 213-00-1307-3/07.05.2014 г. е издадено в предписаната от

чл.54ж, ал.1 КСО вр. чл.5, ал.2 НОИПОБ форма по образеца, утвърден от управителя на НОИ. Решение № РО-375/11.06.2014 г. е надлежно мотивирано от фактическа и правна страна съгласно чл.117, ал.3, изр.1 КСО. Формални нередовности на тези актове на осигурителната администрация не се сочат от жалбоподателя, нито служебно се констатира от съда.

Административното производство е започнало съгласно чл.54а, ал.3 КСО въз основа на заявление вх. № 213-001307/27.02.2014 г. до ТП на НОИ –С.-град, което е подадено от П. М. М. по образеца по приложение № 1 към чл.1, ал.1 НОИПОБ с приложени всички изискуеми се документи – акт за прекратяване на правоотношението – основание за осигуряване по чл.1, ал.1, т.4 НОИПОБ и документи за стаж по чл.1, ал.1, т.5 НОИПОБ. Съгласно чл.1, ал.4 НОИПОБ заявлението е подписано и подадено лично от П. М. М. и е разгледано от избраното от нея ТП на НОИ – С.-град, което е териториалното поделение на НОИ по неговия постоянен адрес. По заявлението не са били констатирани нередности или липсващи документи, без което писмени указания по чл.1, ал.5 НОИПОБ за поправяне на пропуски не са давани от ТП на НОИ – С.-град и не изпълнявани от осигуреното лице по чл.1, ал.7, изр.1 НОИПОБ. Преценката на правото на ПОБ и размера му е направена въз основа на всички приложени от П. М. М. към заявление вх. № 213-001307/27.02.2014 г. до ТП на НОИ–С.-град документи като редовни такива, неговото досие по чл.2, ал.1 НОИПОБ, както и предоставените от осигурителите му данни по чл.5, ал.4, т.1 КСО. Така формираната доказателствена съвкупност, по която ѝ определено процесното ПОБ, е без непълноти и нередовности. Разпореждане № 213-00-1307-3/07.05.2014 г. е изготвено по утвърдения от управителя на НОИ образец по чл.5, ал.2 НОИПОБ. Негов екземпляр е връчен лично на П. М. М. срещу подпис на 22.01.2015 г. съгласно чл.5, ал.3, пр.1 НОИПОБ. Производството по административното му обжалване по чл.117, ал.1, т.2, б.”б” КСО е образувано по лично подадена от П. М. М. жалба вх. №

94ПП-5231-1/14.05.2014 г. в 14-дневния срок по чл.84, ал.1 АПК вр. чл.5, ал.4 НОИПОБ. С жалбата не са представени документи, нито са направени доказателствени искания, които да не взети предвид или да не са уважени при административно обжалване. Заявените пред горестоящия административен орган са изцяло правни, не са свързани с неизяснени или погрешно установени факти от значение за правото на ПОБ, поради което не е налагало такива да се изясняват със служебно събиране на допълнителни доказателства по чл.85, ал.3 АПК. Директорът на ТП на НОИ -С. – град се е произнесъл по подадената до него жалба № 94ПП-5231-1/14.05.2014 г. с Решение № РО-375/11.06.2014 г. в едномесечния срок по чл.117, ал.3, изр.1 КСО от получаването ѝ. Този контролен административен акт е издаден по допустима и редовна жалба, без доказателствени или други процесуални нарушения, които да са повлияли или да са могли да повлияят на неговото съдържание. Постановеното с Решение № РО-375/11.06.2014 г. отхвърляне на жалба вх.№ 94ПП-5231-1/14.05.2014 г. като неоснователно с потвърждаване Разпореждане № 213-00-1307-3/07.05.2014 г. на длъжностно лице по чл.54ж, ал.1 КСО е в съответствие с правомощието по чл.97, ал.1 *in fine* АПК на ръководителя на това териториално поделение на НОИ като горестоящ административен орган. В случая не се е налагало пререшаване на въпроса за съществуване или отмяна на оспореното разпореждане по чл.117, ал.1, т.2, б.”б” КСО с връщане на преписката на длъжностното лице по чл.54ж, ал.1 КСО съгласно чл.117, ал.3, изр.2 КСО за изясняване на обстоятелства, които се отнасят до издаването му. Резюмиран този анализ сочи, че съществени процесуални нарушения не са допуснати нито в производството по издаване на Разпореждане № 213-00-1307-3/07.05.2014 г. на длъжностното лице по чл.54ж, ал.1 КСО, нито при неговото административно обжалване по чл.117, ал.3 вр. ал.1, т.2, б.”а” КСО, приключило с Решение № РО-375/11.06.2014 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град.

Произнасянето на осигурителната администрация, обаче противоречи на приложимите за този осигурителен случай материалноправни разпоредби на чл.11, ал.1, т.3, чл.4, ал.1, т.7, чл.54а, ал.1 и § 1, т.3 от ДР на КСО.

Съгласно чл.1, т.1 КСО безработицата е *осигурен социален риск* от обхвата на държавното обществено осигуряване. Професионален е - състои се в оставане на работоспособно лице без работа вследствие прекратяването на трудово, служебно или приравнено на тях правоотношение, по което то е полагало *зависим труд* - основание за осигуряването му, при невъзможност по причини в пазара на труда да започне нова работа, от която да се издържа. Настъпването на този риск поражда осигурително право по чл.11, ал.1, т.3 КСО на осигуреното лице на *обезщетение за безработица*, при насрещно задължение на осигурителния орган да предостави дължимата му се по закон осигурителна закрила с изплащане на престацията по чл.54а КСО, заместваща изгубения доход от труд.

Осигурено лице е физическо лице, което *по закон има задължение за внасяне на осигурителни вноски* и което има право на обезщетения и помощи от общественото осигуряване при настъпването на осигурен социален риск. Дефинирано е с § 1, т.3, изр.1 от ДР на КСО *като физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл.4 и чл.4а, ал.1 КСО и за което са внесени или са дължими осигурителни вноски*. Според § 1, т.3, изр.2 от ДР на КСО осигуряването на такова лице, което е започнало с трудова дейност съгласно чл.10 КСО, продължава и през периодите по чл.9, ал.2, т.1 – 3 и 5 КСО. Следователно характеристиките на качеството “*осигурено лице*” са няколко. Първо, това е *правно* качество – може да го придаде само правна норма при предвидените с нея предпоставки. Веднъж придобито, то поставя осигуреното лице в обхвата на системата на общественото осигуряване и като задължение за участието в набирането на средствата по осигурителните фондове, но и като право на осигурителните

престации при настъпване на осигурени социални рискове. Второ, качеството на *“осигурено лице”* е присъщо само на физически лица, които *упражняват трудова дейност* по чл.4 и чл.4а, ал.1 КСО. Този признак е изрично заложен в общата легална дефиниция по § 1, т.3, изр.2 от ДР на КСО като израз на *еднаквото социално основание* за иначе различните правни основания за осигуряване по чл.4 и чл.4а, ал.1 КСО, каквато е полагането на труд, в една или друга организационна форма, от който лицето получава доходи за своята издръжка. Трето, качеството *“осигурено лице”* е *вторично* правно качество понеже в задължителното обществено осигуряване то винаги предпоставя друго предхождащо го, първично качество по чл.4 и чл.4а, ал.1 КСО. И е така защото осигурителното правоотношение е винаги акцесорно на *основното правоотношение по полагане на труд*, заради което възниква и вместо което се развива при настъпване на осигурен социален риск. Четвърто, качеството *“осигурено лице”* предпоставя *започнала и непрекрата* съгласно чл.10, ал.1 КСО трудова дейност по чл.4 и чл.4а, ал.1 КСО, за която да се дължат или да са внесени осигурителни вноски.

Кръгът на осигурените лица в ДОО не е общ и единен, а диференциран в зависимост от източника на задължението за осигуряването им, характера на упражняваната от тях трудова дейност и предвидения от закона обем на осигурителната им закрила. Задължително осигурените лица са тези, за които задължението за осигуряване възниква пряко по силата на закона, независимо от волята им, като за различните категории то може да е в пълен или частичен обем като обхват на осигурените социални рискове или случаи. Лицата, подлежащи на задължително ДОО, за всички осигурени социални рискове, в т.ч. за безработица, са изрично и изчерпателно определени в чл.4, ал.1, т.1, изр.1, т.2–5, пр.1, т.7, т.8–10 КСО. Независимо от разликите в тези категории, обединяващото е, че в една или друга форма, всички включени в тях *лица получават средства за издръжката си срещу полаган личен труд за друго*.

Спорът е дали П. М. М. има или не качеството на задължително осигурено лице по чл.4, ал.1, т.7 вр. чл.10, ал.1 вр. § 1, т.3 от ДР на КСО по осигурения социален риск безработица по чл.1, т.1 КСО като обща предпоставка за придобиване на осигурителното право по чл.11, т.3 КСО на парично обезщетение за безработица. Доколкото по чл.54а, ал.1 КСО такова право имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд “Безработица” най-малко 9 месеца през последните 15 месеца преди прекратяване на осигуряването, то това качество на задължително осигурено лице трябва да съществува в периода на придобиване на този предварителен осигурителен стаж чрез упражняването на трудова дейност по чл.4, ал.1, т.7 вр. чл.10, ал.1 вр. § 1, т.3 от ДР на КСО. В разглеждания случай със Заповед № 209/12.02.2014 г. на изпълнителни директори на [фирма], на основание чл.11, т.8 от Договора за възлагане на управление – мениджмънт на [фирма], Клон “М.” и Клон “Х. Д.” от 12.03.2010 г. между [фирма] като ВЪЗЛОЖИТЕЛ и П. М. М. като ИЗПЪЛНИТЕЛ, възникналото по него правоотношение е прекратено, считано от 17.02.2014 г. При тази дата на прекратяване, 15-месечният период по чл.54а, ал.1 КСО е от 17.11.2012 г. до 16.02.2014 г., през което действащи са три редакции на чл.4, ал.1, т.7 КСО.

Първата редакция на чл.4, ал.1, т.7 КСО (предишна т.6 – ДВ, бр.74 от 2006 г., доп., бр.105 от 2006 г.), в сила от **01.01.2007 г.** съгласно § 9 от ПЗР на Закона за бюджета на ДОО за 2007 г. (ДВ, бр.105 от 2006 г.) до **31.12.2012 г.** предвижда, че задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица по този кодекс са **изпълнителите по договори за управление и контрол на търговски дружества**, едноличните търговци и неперсонифицираните дружества, синдиците и ликвидаторите.

Втората редакция на чл.4, ал.1, т.7 КСО (предишна т.6 – ДВ, бр.74 от 2006 г., доп., бр.105 от 2006 г., изм., бр.99 от 2012 г.), в сила от **01.01.2013 г.** съгласно §

8 от ПЗР на Закона за бюджета на ДОО за 2013 г. (ДВ, бр.99 от 2012 г.) до **31.12.2013 г.** предвижда, че задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица са **управителите, прокуристите и контролните на търговски дружества** и еднолични търговци, синдици и ликвидатори, членовете на управителните, надзорните и контролните съвети на търговските дружества, както и лицата, работещи по договори за управление на неперсонифицираните дружества.

Третата редакция чл.4, ал.1, т.7 КСО (предишна т.6 – ДВ, бр.74 от 2006 г., доп., бр.105 от 2006 г., изм., бр.99 от 2012 г. и бр.106 от 2013 г.), в сила от 01.01.2014 г. до 01.01.2015 г. съгласно § 9 от Закона за бюджета на ДОО за 2014 г. (ДВ, бр.106 от 2013 г.) гласи, че задължително осигурени по този кодекс за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица са **управителите** и прокуристите на търговски дружества и на еднолични търговци и **техните клонове**, членовете на съвети на директорите, на управителни и надзорни съвети и контролори на търговските дружества, синдици и ликвидатори, както и лицата, работещи по договори за управление на неперсонифицираните дружества.

Синтезирани трите редакции на чл.4, ал.1, т.7 КСО и последователното разширяване на обхвата на тази разпоредба недвусмислено засвидетелстват волята на законодателя за целите на задължителното обществено осигуряване **управлението на търговско предприятие** (цяло или клоново обособена част) да се приравни на **трудова дейност**, чието упражняване по § 1, т.3 от ДР на КСО придава качеството на осигурено лице по риска безработица.

Съгласно чл.17, ал.1 ТЗ всеки търговец може да открие клон извън населеното място, в което са намира седалището му. Съгласно чл.7, ал.4 ЗКИ банка може открие повече от един клон в отделно населено място, вкл. в населеното място,

където е седалището ѝ. Според дефиницията по § 1, т.22 от ДР на ЗКИ “клон” е понятие по смисъла на чл.4, ал.1, т.17 вр. т.3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ, ДВ, 176, 27.06.2013)–*място на стопанска дейност, която представлява юридически зависима част от дадена кредитна институция и което извършва пряко всички или някои от сделките, присъщи за дейността на институцията.* Клонът подлежи на вписване в Търговския регистър по реда на ЗТР въз основа на писмено заявление, което съдържа: седалище и предмет на дейност на клона; данни за лицето, което управлява клона, и обема на представителната му власт. При вписване в търговския регистър по чл.23 ЗТР Агенцията по вписванията определя на клона единен идентификационен код (ЕИК), отделен от този на търговеца, с който се вписва в регистър [улица], т.8 от Закона за регистър [улица], изр.1 ТЗ задължава клона да води търговски книги като самостоятелен търговец по чл.53 ТЗ, без да съставя отделен баланс. По спорове, произтичащи от преки отношения с клон, искове могат да се предявят срещу търговеца и по седалището на клона - чл.20 ТЗ и чл.108, ал.1, изр.1 ГПК. Клонът, без да е юридическо лице като организационно и икономическо обособено образувание (предприятие) може да е *работодател* по § 1, т.1 от ДР на КТ, самостоятелно наемащ работници и служители по трудово правоотношения и организация - *осигурител* по чл.5, ал.1, изр.1 *in fine* КСО.

Този правен режим показва, че клон е обособяване на част от дейността на търговеца, на негово предприятие на място, различно от седалището му. Основният критерий е териториален – клонът се учредява, когато търговската дейност е организирана, така че да се извършва извън основното седалище. При тази структура на предприятието, всеки негов клон подлежи на вписване, отделно от търговеца, с произтичащата от тази търговска негова регистрация

публичност по чл.2а, т.1 ЗТР. Клонът притежава индивидуализиращи го белези (фирма по чл.8 ТЗ, седалище, адрес на управление, предмет на дейност, 13-значен ЕИК), които са различни от тези на търговеца. Разполага с обособено имущество. Води търговски книги и отделно счетоводство без баланс. Може да се преобразува в самостоятелно предприятие и да се отчужди като отделен обект – аргумент чл.15, ал.2 ТЗ. Веднъж създаден и вписан, клонът има свое съществуване като място, в което се водят редовно търговски дела при негова външна самостоятелност с местни средства. Съответно, банковият клон е също място на стопанска дейност – част от създалата го кредитна институция, в което пряко се сключват всички или някои сделки от лиценза ѝ. Изводът е, че по този правен режим, клонът е част от дейността на търговеца, която се осъществява в териториална структура, обособена в правно, организационно и имуществено отношение, а във функционално отношение, характеризираща се с относително самостоятелно управление.

За целите на задължителното обществено осигуряване под *изпълнител по договор за управление на търговско дружество* по чл.4, ал.1, т.7 КСО (предишна т.6 – ДВ, бр.74 от 2006 г., доп., бр.105 от 2006 г.), в редакцията, действала до 31.12.2012 г., следва да бъде разбирано всяко лице, на което с *договор е възложено управление на търговско предприятие*. Тъй като клонът на търговско дружество, в т.ч. на банка – акционерно дружество, притежава белезите на търговско предприятие, управлението му е основание за такова задължително обществено осигуряване по чл.4, ал.1, т.7 КСО (предишна т.6 – ДВ, бр.74 от 2006 г., доп., бр.105 от 2006 г.). В разглеждания случай то е приложимо. Първо, публично известно по чл.155 ГПК вр. чл.144 АПК е, че през 1991 г. [фирма] – [населено място] е учредена по реда на чл.163 и сл. ТЗ като акционерно дружество по чл.158, ал.1 ТЗ, вписано е в регистъра на търговските дружества при СГС по реда на чл.174, ал.1 ТЗ. Със съответни решения на УС на БНБ по чл.9, ал.1 от Закона за банките и кредитното делото

(отм. – ДВ, бр.52 от 1997 г.) през 1992 г. на банката е издадено разрешение (лиценз) за извършване на банкова дейност на територията на страната, през 1993г. такова и за операции в чужбина. От 1999 г. [фирма] е публично дружество. Тоест, по статуса си това е кредитна институция – банка по чл.7, ал.1 ЗКИ, учредена, регистрирана и лицензирана в съответствие с националното право, без той да отнет или изменен от 17.11.2012 г. – 16.02.2014 г. по начин, който да се отрази на банковите й клонове. Второ, [фирма] - Клон “М.”, ЕИК 8314471500488 със седалище и адрес на управление – [населено място], район “О.”, [улица] създаден на основание чл.7, ал.4 ЗКИ с решение на Надзорния съвет на [фирма] по чл.33, ал.4, т.5 от Устава й и е регистриран по реда на чл.17 ТЗ с решение № 1 от 21.11.2006 г. по ф. д. № 13886/2006 г. на СГС, ФО със свои фирма, седалище и адрес на управление, предмет на дейност, ЕИК, управител на клона и обем на представителната му власт. [фирма] - Клон “М.” не е последващо преместван или закриван. Трето, Ц.” АД-Клон “Х. Д.”, ЕИК 8314471500523 със седалище и адрес на управление–гр.С., район “П.”, [улица] създаден на основание чл.7, ал.4 ЗКИ с решение на Надзорния съвет на [фирма] по чл.33, ал.4, т.5 от Устава й и е регистриран по чл.17 ТЗ с решение № 1 от 03.04.2007 г. по ф. д. № 4011/2007г. на СГС със свои фирма, седалище и адрес на управление, предмет на дейност, ЕИК, управител на клона и обем на представителна власт; закрит е на 16.01.2015 г. Следователно през релевантния 15-месечен период по чл.54а, ал.1 КСО от 17.11.2012 г. до 16.02.2014 г., [фирма]-Клон “М.” и Клон “Х. Д.” са били създадени, вписани и функциониращи в съответствие с ТЗ, ЗКИ, ЗТР, поради което възложеното на жалбоподателя с процесния договор от 12.03.2010 г. като изпълнител тяхно управление като такова на две прости, относително самостоятелни търговски предприятия от сложното търговско предприятие на учредилата ги кредитна институция е основание за осигуряването му по чл.4, ал.1, т.7 КСО (ред. - предишна т.6 – ДВ, бр.74 от 2006 г., доп., бр.105 от 2006 г.) по риска

безработица от **17.11.2012 г.** до **31.12.2012 г.**

Задължителен елемент от търговската регистрация на всеки клон по чл.17, ал.1 ТЗ е вписването на лицето, което го управлява и обема на неговата представителна власт съгласно чл.17, ал.2, т.2 ТЗ, въз основа на нотариално заверено негово съгласие с образец на подписа му съгласно чл.17, ал.3 ТЗ. Тези общи разпоредби са субсидиарно приложим и за банковите клонове по чл.7, ал.4 ЗКИ на основание чл.7, ал.1 ЗКИ. **Управителят на клон не е орган на търговеца** – негов принципал. Законът не урежда правомощията му, докато статусът и функциите на органите на юридическите лица са по начало правно регламентирани. Отделно, чл.17, ал.1 ТЗ допуска еднолични търговци, които не могат да имат органи, да откриват клонове с вписани управители. Управителят на клона е пълномощник на търговеца за правните действия, които извършва във връзка с дейността на клона. Той може да е прокурист по чл.22 и сл. ТЗ или търговски пълномощник по чл.26 и сл. ТЗ. Видът на това упълномощаване, както и обемът на представителна власт се определят от търговеца в съответните нормативно очертаните й граници. В случая статусът на П. М. М. като директор на [фирма] Клон “М.” и Клон “Х. Д.” от 12.03.2010 г. до 16.02.2014 г. е на прокурист. Първо, прокуратата на клон е допустима съгласно чл.22, ал.2, изр.2 ТЗ, а тази на банков клон съгласно чл.11, ал.1 ЗКИ и чл.7, ал.1 вр. чл.22, ал.2, изр.2 ТЗ. Както управителят на клон по чл.17, ал.2, т.2 ТЗ, така и прокуристът по чл.21 ТЗ управляват предприятие – било в отделна част, било в цялост. Разликите им касаят обема на правата, задълженията и фактическите отношения, т.е. предприятието по чл.15 ТЗ, което всеки от тях следва да управлява. Анализът на чл.11 вр. чл.7, ал.4 ЗКИ, които разпоредби като специални имат приоритет пред КСО и ТЗ относно правната уредба на банките, сочи, че **управлението на клона на банка се третира именно като прокура**, а не като друга форма на друго търговско представителство по глава шеста от ТЗ, а управителят на клона изрично е определен като прокурист по отношение

на обособената част от търговското му предприятие, какъвто е всеки отделен банков клон. Второ, в случая такава прокура е налице. С договора от 12.03.2010г. и пълномощните от 18.08.2010 г. П. М. М. е *натоварен и упълномощен от [фирма] да управлява Клон "М." и Клон "Х. Д." като особени части от търговското предприятие* на банката срещу заплащане на възнаграждение съгласно чл.22, ал.1, изр.1 ТЗ. Трето, спазени за формално-процедурните изисквания за учредяване на прокура по чл.21, ал.2, изр.3 ТЗ. Упълномощаването на П. М. М. като директор на [фирма] Клон "М." е в квалифицирана форма на писмено пълномощно, което е издадено съвместно от изпълнителния директор И. Л. Д. и прокуриста Т. А. А. на [фирма], с нотариална заверка на подписите им, извършена под рег. № 2170 и рег. № 2171 на 18.08.2010 г. от нотариус А. М. в района на СРС, рег. № 127 на Нотариалната камара. Аналогично, упълномощаването на жалбоподателя като директор на [фирма] Клон "Х. Д." е по писмено пълномощно от изпълнителния директор И. Л. Д. и прокуриста Т. А. А. на [фирма], с нотариална заверка на подписите им, извършена под рег. № 2166 и рег. № 2167 на 18.08.2010 г. от нотариус А. М. в района на СРС, рег. № 127 на Нотариалната камара. Всяко от тези упълномощавания на П. М. М. е надлежно заявено от [фирма] за вписване за Търговския регистър с образци от подписа му и е вписано по партидите на [фирма] Клон "М." и Клон "Х. Д." през 2010 г. Такова има действие спрямо третите лица съгласно чл.24 ТЗ през 15-месечния период по чл.54а, ал.1 КСО (17.11.2012 г. – 16.02.2014 г.). Четвърто, отношенията между [фирма] и като търговец и П. М. М. като директор на Клон "М." и Клон "Х. Д." са уредени със сключения помежду им на 12.03.2010 г. договор по чл.23 ТЗ. С оглед на предмета си – възлагане управлението – мениджмънт на [фирма] Клон "М." и Клон "Х. Д." и съдържанието си като права и задължение на страните, това е самостоятелен вид договор, ненаименован, без изрична правна уредба, със смесен характер с елементи на мандат по чл.280 ЗЗД, договор за възлагане на управление по чл.141, ал.7 и

чл.241, ал.6 ТЗ и трудов договор по чл.62, ал.1 КТ. Договорът от 12.03.2010 г. урежда вътрешните отношения между [фирма] и П. М. М. по чл.23 ТЗ, като му възлага да управлява и представлява Клон “М.” и Клон “Х. Д.” в съответствие с предоставените му с отделен писмен акт пълномощия, нормативната уредба, Устава на [фирма], нейните вътрешни нормативи и решенията на органите й. Така възложените действия, правни и фактически, включват организацията, ръководството и контрола на дейността на всеки от двата клона и сумирани представляват управление на предприятията им по чл.21, ал.1, изр.1 ТЗ. Сключване на този договор с този предмет е допустимо, тъй като управителят на клон е прокурист на част от търговското предприятие, а управлението на клон е специална прокура. Правното положение на клона предвид неговата относителна самостоятелност и функциите на управителя му предполагат такъв договор за управление с принципала. В съответствие с това в случая договорът на П. М. М. от 12.03.2010 г. е подписан с [фирма], не с Клон “М.” или Клон “Х. Д.”. П., съгласно чл.21, ал.1, изр.1 и чл.22, ал.2 ТЗ правомощията на П. М. М., определени с договора му от 12.03.2010 г. и пълномощни рег. № 2170 и № 2171., респ. рег. № 2166 и рег. № 2167 на 18.08.2010г., включват негово право да управлява Клон “М.” и Клон “Х. Д.”, право да извършва всички действия и сделки, включени в предмета на дейност на всеки един от тези два клона, да представлява [фирма] при сключване на такива сделки и при образуваните във връзка с тях съдебни, нотариални и изпълнителни производства, при забрана да преупълномощава трети лица с тези свои права с изключение на адвокати за процесуално представителство. Упълномощаването е ограничено до дейността на Клон “М.” и Клон “Х. Д.”, както допуска чл.22, ал.2, изр.1 ТЗ. Анализът показва, че правомощията на П. М. М. по пълномощните по чл.21, ал.2, т.3 ТЗ и по договора по чл.23 ТЗ, съвпадат с определените от закона. Доколкото извън тях има предвидени максимални лимити, до които може да сключват някои сделки, частичната недействителност на тези ограничения във външните отношения с трети лица не променя характера на вътрешните отношения

между [фирма] и П. М. М. и статуса му на прокурист на посочените два банкова клона от 12.03.2010 г. до 16.02.2014 г. Не се възприема тезата на ответника по този въпрос – прокуратата е доброволно представителство, тъй като не възниква по силата на закона, а по волята на страните. Такава е, независимо, че представителната власт на прокуриста е законово определена, щом с несъществени отклонения тези му нормативни правомощия съвпадат с дадени в случая с пълномощните по чл.21, ал.1, изр.2 и договора по чл.23 ТЗ за учредяване на процесната прокура. Шесто, същата е прекратена по чл.25 ТЗ на 17.02.2014 г., а е заличена от Търговския регистър на 25.02.2014 г., действаща е от 01.01.2013 г. до 31.12.2013 г., така че придава на П. М. М. през този период статуса на **прокурист** на два банкови клона по чл.11, ал.1 ЗКИ вр. чл.22, ал.2, изр.2 ТЗ и производното от него качество на задължително осигурено лице по чл.4, ал.1, т.7 КСО (ред. - предишна т.6 – ДВ, бр.74 от 2006 г., доп., бр.105 от 2006 г., изм., бр.99 от 2012 г.), в действащата през 2013 г. редакция.

В качеството на директор на [фирма] Клон “М.” и Клон “Х. Д.” от влизане в сила на изменението и допълнението на чл.4, ал.1, т.7 КСО (предишна т.6 – ДВ, бр.74 от 2006 г., доп., бр.105 от 2006 г., изм. и доп., бр.99 от 2012 г. и бр.106 от 2013 г.) по § 4, т.1, б.”б” от ПЗР на Закона за ДОО за 2014 г. от **01.01.2014 г.** до прекратяване на договора му от **17.02.2014 г.** жалбоподателят е подлежал на задължително обществено осигуряване по тази разпоредба, тъй като в действащата през този период с нейна редакция изрично са включени **управителите на клонове**. Това допълнение по § 4, т.1, б.”б” от ПЗР на Закона за ДОО за 2014 г. (ДВ, бр.106 от 2013 г.) потвърждава волята на законодателя да приравни нормативно осигурителния статус на управителите на клонове с този на управителите на търговски дружества.

Безспорно е установено, че през целия 15-месечен период от 17.11.2012 г. до 16.02.2014 г. П. М. М. е изпълнявал сключения с [фирма] договор от 12.03.2010 г. като директор на Клон “М.” и Клон “Х. Д.”. За целите на

задължителното обществено осигуряване, тази му дейност поради естеството ѝ следва да се квалифицира като *трудова* по чл.10, ал.1 вр. § 1, т.3 от ДР на КС, независимо, че упражняването ѝ не е по трудово правоотношение. Първо, с чл.1, чл.2, т.1 – 8 от договора изрично са определени функциите и задълженията на жалбоподателя и така е очертан постоянният характер на възложената му работа. Второ, предвидено е с чл.1 от договора мястото на работа. Трето, уговорено е месечно възнаграждение с чл.3, т.1 и чл.7 от договора ведно със срока и начина на изплащането му, начислявано като заработена от жалбоподателя основна заплата, видно от представените по делото разплащателни ведомости на [фирма]. Четвърто, уговорено е допълнително възнаграждение за постигнати резултати (премия за добро управление) с чл.9 от договора. П., предвиден е годишен отпуск от 20 неплатени присъствени дни – чл.3, т.3 от договора. Шесто, признато е ползването на служебен автомобил и други технически средства във връзка с дейността – чл.3, т.4 от договора. Седмо, договорът е изпълняван с ежедневно явяване на работа, в точно определено работно време, съгласно вътрешния ред на банката – 8 часа при пет работни дни в седмицата, с чието отработване е отчитан полагаият от жалбоподателят труд, видно от начисленията за него по представените по делото разплащателни ведомости на [фирма]. О., жалбоподателят е имал пряко подчинени служители в Клон “М.” и Клон “Х. Д.”, чиято дейност текущо е организиран и ръководил. Девето, представените образци от банкови, търговски, трудови и други документи, подписани от жалбоподателя установяват, че освен *формално* определен като директор на Клон “М.” и Клон “Х. Д.” на [фирма] и вписан като управител на Търговския регистър, *реално* е осъществявал тази дейност. Всичко изложено сочи, че по договора от 12.03.2010 г. през целия 15-месечен период по чл.54а, ал.1 КСО от 17.11.2012 г. до 16.02.2014 г., жалбоподателят е работил по правоотношение, което без да е трудово, е било основание да полага труд с постоянен характер, да получава средства за издръжката си и да има трайна заетост. Ето защо

възникналото по този договор правоотношение поставя жалбоподателя в обхвата на чл.4, ал.1, т.7 КСО, а изпълнението му като действително упражнена трудова дейност по чл.10, ал.1 вр.§ 1, т.3 от ДР на КСО е основание за негово задължително обществено осигуряване по чл.4, ал.1, т.7 КСО. Съответно с прекратяването на този договор от 17.02.2014 г. за това осигурено лице е настъпил рискът безработица, което по закон обуславя дължимост на спорните осигурителни престации по чл.54а, ал.1 КСО.

В горния смисъл са решение № 9989 от 03.07.2013 г. по адм. дело № 450/2014 г. на ВАС, Шесто отделение, решение № 7862 от 07.06.2013 г. по адм. дело № 4355/2013 г. на ВАС, Шесто отделение, решение № 4427 от 01.04.2014 г. по адм. дело № 450/2014 г. на ВАС, Шесто отделение, решение № 7194 от 28.05.2014 г. по адм. д. № 2051/2014 г. на ВАС, Шесто отделение, решение № 7732 от 06.06.2014 г. по адм. д. № 445/2014 г. на ВАС, Шесто отделение, решение № 13940 от 20.11.2014 г. по адм. дело № 7725/2014 г. на ВАС, Шесто отделение и др.

Съгласно чл.54а, ал.1 КСО (нов – ДВ, бр.1 от 2002 г., изм., бр.115 от 2004 г., бр.105 от 2006 г., бр.109 от 2008 г.), в сила от 01.01.2009 г., правото на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителните вноски във фонд “Безработица” най-малко 9 месеца преди прекратяване на осигуряването и които: 1) имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; 2) не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република Б. или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл.68а КСО или професионална пенсия по чл.168 КСО; 3) не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс с изключение на лицата по чл.114а, ал.1 КСО или законодателството на друга държава. Тези нормативни предпоставки също са изпълнени. Първо, П. М. М. е останал без работа поради прекратяване, считано от 17.02.2014 г. на последния

по ред договор с [фирма], по който без прекъсване е осигуряван за безработица от 03.02.2015 г. до 16.02.2014 г. Регистриран в Д.–В. на 25.02.2014 г. като безработно лице, което търси работа съгласно чл.18, ал.1 и ал.2, т.1 ЗНЗ във връзка с чл.14, ал.1 ППЗНЗ. Тази регистрация е извършена по постоянния му адрес съгласно чл.18, ал.4, изр.1 ЗНЗ и чл.14, ал.2 ППЗНЗ и не е прекратена с решение по чл.16 ППЗНЗ до Разпореждане № 213-00-1307-3/07.05.2014 г.

Второ, П. М. М. няма придобито в Република Б. право на пенсия за осигурителен стаж и възраст или пенсия за старост в друга държава, нито получава в Република Б. пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл.68а КСО или професионална пенсия за ранно пенсиониране по чл.168 КСО. Така за П. М. М. липсва отрицателната предпоставка по чл.54а, ал.1, т.2 КСО, изключваща правото на ПОБ поради трайна неработоспособност, която тези пенсии предполагат, и получаване на средства за издръжка с изплащането им. Трето, обезщетението за безработица компенсира загубата на доходи поради прекратяването на правоотношението–основание за осигуряване. Ако въпреки прекратяването, лицето осъществява трудова дейност, то няма право на обезщетение, ако за нея подлежи на задължително осигуряване по КСО или законодателството на друга държава – чл.54а, ал.1, т.3 КСО. Тази пречка за П. М. М. не е налице от 17.02.2014 г. до 08.09.2014 г., когато е декларирал започване на трудова дейност, подлежаща на задължително осигуряване. Четвърто, П. М. М. притежава и изискуемия се от чл.54а, ал.1 КСО предварителен осигурителен стаж, тъй като в 15-месечния период от 17.11.2012 г. до 16.02.2014 г., предшестващ прекратяване на договора им, от [фирма] за внесени за него в НАП в пълен размер дължимите се за него осигурителни вноски във фонд “Безработица”. Този осигурителен стаж като продължителност и период, през който е придобит, отговаря на изискуемия се от чл.54а, ал.1 КСО – през 15-месечния период преди договора от 12.03.2010 г. да бъде прекратен, жалбоподателят е осигуряван за риска “Безработица” повече от минимално необходимите 9 месеца. Този осигурителен стаж освен че е

надлежно установен с данните по чл.5, ал.4, т.1 КСО, е придобит преди този конкретен осигурителен случай и затова е годен да обуслови парично обезщетяване на загубения с настъпването му доход.

По изложените съображения, съдът намира жалбата за основателна. Решение № РО-375/11.06.2014 г. по чл.117, ал.3, изр.1 КСО и потвърденото с него Разпореждане № 213-00-1307-3/07.05.2014 г. по чл.117, ал.1, т.2, б.”б” КСО са незаконосъобразни и такива следва да бъдат отменени на основание чл.172, ал.1, пр.2 АПК вр. чл.118, ал.3 КСО. Тъй като отпускането на парично обезщетение за безработица по чл.54а КСО е изключителна компетентност на осигурителния орган, съдът не може да реши въпроса по същество, поради което съгласно чл.173, ал.2 АПК вр. чл.118, ал.3 КСО следва да изпрати преписката на длъжностното лице по чл.54ж, ал.1 КСО в ТП на НОИ-С. – град за ново произнасяне по Заявление вх. № 213-00-1307/27.02.2014 г. на П. М. М. при спазване на дадените указания относно качеството му на осигурено лице по чл.4, ал.1, т.7 КСО, както и с отчитане на започналата на 08.09.2014 г. трудова негова дейност при определяне срока на отпускане на паричното обезщетение за безработица по чл.54а, ал.1 КСО.

При този изход на спора, жалбоподателят има право по чл.143, ал.1 АПК вр. чл.118, ал.3 КСО на претендираните по реда на чл.80 ГПК вр. чл.144 АПК вр. чл.118, ал.3 КСО разноси по делото в размер на 775 лв., в т.ч.- адвокатско възнаграждение, изплатено по ДПЗС №[ЕИК]/19.06.2014 г. – 770 лв. и държавна такса за издаване на съдебно удостоверение – 5 лв. Няма да се уважи възражението на ответника по чл.78, ал.5 ГПК вр. чл.144 АПК вр. чл.118, ал.3 КСО – с оглед действителната фактическа и правна сложност на спора и материалния интерес, заплатеното от жалбоподателя възнаграждение за адвокат не е прекомерно и не подлежи на съдебно намаление. Ответникът няма право на юрисконсултско възнаграждение и такова не му се присъжда по чл.78, ал.8 ГПК вр. чл.144 АПК вр. чл.118, ал.3 КСО.

Водим от горното, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.–град, Първо отделение,**
21 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № РО-375/11.06.2014 г., издадено от директора на ТП на НОИ-С.–град, с което на основание чл.117, ал.3 КСО е отхвърлена като неоснователна жалба вх. № 94ПП-5231-1/14.05.2014 г. от П. М. М. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], вх.А, ет.4, ап.12, както и потвърденото с него Разпореждане № 213-00-1307-3/07.05.2014 г. на длъжностно лице по чл.54ж, ал.1 КСО.

ИЗПРАЩА преписката на компетентното длъжностно лице по чл.54ж, ал.1 КСО в ТП на НОИ-С. – град за ново произнасяне по Заявление вх. № 213-00-1307/27.02.2014 г. на П. М. М. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], вх.А, ет.4, ап.12 за отпускането на парично обезщетение за безработица по чл.54а, ал. КСО при спазване на дадените в мотивите на това решение задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНИЯ ОСИГУРИТЕЛЕН ИНСТИТУТ – [населено място], [улица] да з а п л а т и на П. М. М. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], вх.А, ет.4, ап.12 на основание чл.143, ал.1 АПК вр. чл.118, ал.3 КСО сумата **775 лв.** (седемстотин седемдесет и пет лева) – разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня съобщаването му на страните с връчени преписи.

СЪДИЯ:_____